

Kugyjeva smer v severni steni Montaža

☞ Andrej Mašera

Prvi vzpon: 24. 8. 1902, J. Komac, A. Ojcinger, J. Kugy in G. Bolaffio. Leta 1910 je bila smer nadelana v zavarovano pot, ki od leta 1960 ni bila več obnovljena. Varovala so propadla predvsem v začetnem delu smeri, sicer pa dosti starih klinov še vedno kljubuje času. Na novo so na zahtevnejših mestih zacementirani svetrovci za varovanje.

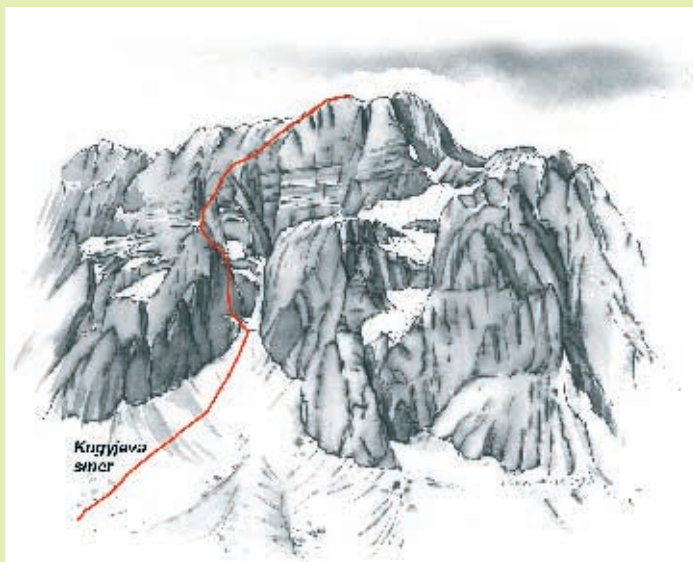
Višina stene: 700 m

Ocena: III+/III, II.

Dostop: Od konca ceste v Zajzeri po označeni poti št. 639 do bivaka Stuparich, 1578 m (2 h). Tu je primerno prenočiti.

Od bivaka navzgor nekaj časa po markirani poti Via Amalia, ko pa ta zavije desno, nadaljujemo v isti smeri naprej do začetka Zahodnega Montaževega ledenika (Ghiacciaio Occidentale del Montasio). Po njem navzgor (dereze, cepin) do vstopa (1.30 h). Za vzpon po snežišču moramo tudi sredi poletja imeti dereze! Ko se snežišče zoži, smo pri vstopu plezalnega dela. Prepoznamo ga po stari jeklenici, ki binglja navzdol iz stene nekaj metrov nad snežiščem. (Pozor, nekaj deset metrov nižje ob snežišču je svet tudi tak, da bi nas lahko privabil v prehod kamnin. Nad njim je celo še nekaj varoval, ki pa se končajo pod zahtevno steno. Tja nikar!)

Opis: Po navpični, gladki poči navzgor, nato levo po gladkih plateg do dobrega stojišča (III+, ključno mesto). Naprej po strmi zajedi, kjer se že pojavljajo prvi uporabni klini, do majhne ploščadi, kjer se stena malo položi. Splezamo do ozke grape, nato pa levo po ozki polički na rob grebena Cresta di Mezzo. Nekaj časa dokaj položno po njem, dokler se ne zgubi v strmi steni. Čez 5-metrski previs (klini, II-III) do gladkega, vlažnega žleba. Tu se začne znameniti Ojcingerjev prehod (Passo

Oitzinger), ozka, s previsi nadstrešena polica, ki je bila nekoč najtežje mesto, danes pa jo premagamo s pomočjo klinov (II, zelo izpostavljeno). Po polici desno, nato navzgor v položnejši svet, kjer varoval počasi zmanjka. Zgornji del stene je razbit, precej krušljiv in orientacijsko zahteven (II, I, obledele markacije, posamezni varovalni svetrovci). Izstop na greben je v bližini ostankov nekdanjega zavetišča Garrone, od koder je še nekaj minut do vrha Montaža (3.30 h).

Sestop: Po običajni poti na Pecol (2.30 h, obvezen predhodno organiziran prevoz do izhodišča) ali po Findeneggovem žlebu in zavarovani poti Via Amalia do bivaka Stuparich in naprej v Zajzero (5 h).

Literatura: Tine Mihelič: Julijske Alpe. PZS, Ljubljana.

Andrej Mašera: Zahodne Julijske Alpe. Sidarta, Ljubljana.

Buscaini Gino: Alpi Giulie. CAI-TCI, Milano.

Zemljevida: Julijske Alpe – zahodni del, 1 : 50.000. PZS, Ljubljana.

Alpi Giulie Occidentali Tarvisiano, 1 : 25.000. Tabacco, Udine. ○